

Sygn. akt IV Ka 404/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie:	SSO Agnieszka Połyniak SSO Elżbieta Marcinkowska
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2017 r.

sprawy skazanego **K. S.**

syna A. i H. z domu S.

urodzonego (...) w B.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 11 maja 2017 r. sygnatura akt II K 91/17

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. F. z Kancelarii Adwokackiej w D. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 404/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 11 maja 2017 roku (sygn. akt II K 91/17) Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie po rozpoznaniu sprawy K. S. skazanego prawomocnymi wyrokami :

1) Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 18 kwietnia 2012 roku sygn. akt II K 216/12 za czyn z art. 279§1 kk popełniony w nocy z 21 na 22 grudnia 2009 roku na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem

jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 17 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt II Ko 1265/14;

2) objętymi wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 1 kwietnia 2015 roku sygn. akt II K 1018/14:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 14 lutego 2014 roku w sprawie o sygn. akt II K 1364/13, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 27 maja 2014 roku w sprawie o sygn. akt IV Ka 285/14, za czyn z art. 278§1 kk popełniony w dniu 24 września 2013 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 280§1 kk popełniony w dniu 25 września 2013 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 245 kk popełniony w dniu 25 września 2013 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 13§2 kk w zw. z art. 280§1 kk popełniony w dniu 22 października 2013 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 275§1 kk popełniony w dniu 22 października 2013 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności którym orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 9 września 2014 roku w sprawie o sygn. akt II K 397/14, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 28 listopada 2014 roku w sprawie o sygn. akt IV Ka 783/14, za czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk popełniony w dniu 2 października 2013 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

którym to wyrokiem łącznym orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

3) Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 11 kwietnia 2016 roku sygn. akt II K 499/15, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 13 lipca 2016 roku sygn. akt IV Ka 420/16 za czyn z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 22 stycznia 2015 roku na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 568a§1 pkt 2 kpk i art. 569§1 kpk i art. 85§1 i 2 kk i art. 86§1 kk połączył skazanemu K. S.

- karę łączną pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie o sygn. akt II K 1018/14,

- karę pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie o sygn. akt II K 499/15

i orzekł karę łączną 6 (sześciu lat pozbawienia wolności);

II. na podstawie art. 577 kpk i art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy zatrzymania i odbywania kar: od dnia 3 października 2013 roku do dnia 4 października 2013 roku, od dnia 23 października do dnia 11 lutego 2014 roku, od dnia 21 czerwca 2014 roku do dnia 30 grudnia 2014 roku oraz od dnia 23 stycznia 2016 roku do dnia 11 maja 2017 roku w sprawie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie o sygn. akt II K 1018/14;

III. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w powyższych wyrokach pozostawił do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego karę pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie o sygn. akt II K 216/12;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. F. 147,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielone oskarżonemu z urzędu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przed Sądem I instancji;

VI. na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił skazanego w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, wydatki poniesione w sprawie zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca skazanego zaskarżając powyższy wyrok w części co do punktu I tego wyroku, zarzucając rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w stosunku do celów jakie kara ta winna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania, a podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę przedmiotowego orzeczenia w zaskarżonej części i orzeczenie wobec skazanego kary w niższej wysokości, a także wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu przez adwokata z urzędu, która to opłata nie została opłacona w całości ani w części.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja nie okazała się zasadna.

Wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego wymierzonej przez sąd I instancji w zaskarżonym wyroku kary łącznej nie sposób uznać za rażąco niewspółmiernie surowej w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk, a tylko stwierdzenie rażącej surowości nakazywałoby jej zmianę.

W przedmiotowej sprawie sąd rejonowy uwzględniając zasady wymiaru kary łącznej prawidłowo ustalił, iż istniała możliwość orzeczenia kary łącznej w granicach od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Rozpatrując podniesiony we wniesionym środku odwoławczym zarzut zaznaczyć należy, iż na wymiar kary łącznej mają niewątpliwie wpływ takie okoliczności, jak związek - zarówno przedmiotowy jak i podmiotowy - pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary. Nie można zaś w tym miejscu nie zauważyć, iż pomiędzy przestępstwami objętymi wyrokami podlegającymi łączeniu nie istnieje ścisły związek podmiotowo - przedmiotowy, jakkolwiek bowiem czynów za popełnienie których K. S. został skazany orzeczeniami objętymi wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Dzierżonowie z dnia 1 kwietnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt II K 1018/14, to czynów objętych skazaniem dopuścił się w drugiej połowie 2013 roku, natomiast czynu z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk za popełnienie którego K. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżonowie z dnia 11 kwietnia 2016 roku sygn. akt II K 499/15 dopuścił się w dniu 22 stycznia 2015 roku. Co za tym idzie czyn ten był w znacznym stopniu oddalony czasowo od innych czynów podlegających łączeniu. Nadmienić dodatkowo także należy, iż przestępstwa podlegające łączeniu skierowane były przeciwko mieniu oraz życiu i zdrowiu (w przypadku przestępstw rozboju), ponadto wymieniony został także skazany za popełnienie czynu z art. 245 kk. Nie można także w tym miejscu nie odnotować, iż jak wskazał sąd rejonowy w pisemnym uzasadnieniu w sprawach tych nie zachodzi łączność podmiotowa, bowiem czynami skazanego pokrzywdzone zostały różne podmioty. Zaakcentowania przy tym także wymaga, a co zasygnalizowano już powyżej, iż w wydanym przez sąd I instancji wyroku łącznym połączono już uprzednio wydany wobec skazanego wyrok łączny, w którym zastosowano już zasadę częściowej absorpcji.

Godzi się ponadto zauważyć, iż stosownie do treści art. 85a kk orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Ustalając wymiar kary łącznej, jak wynika z pisemnych motywów wyroku sąd rejonowy miał na względzie również opinię środowiskową a także eksponowaną przez skarżącego opinię o skazanym K. S.. Przywołanym powyżej kwestiom nadano właściwą rangę oraz znaczenie co znalazło odzwierciedlenie w wymiarze orzeczonej kary łącznej. Odnosząc się do zaprezentowanej we wniesionym środku odwoławczym argumentacji zauważyć należy, iż to że skazany w zakładzie karnym przestrzega regulaminu i nie sprawia problemów natury wychowawczej, nie był karany dyscyplinarnie natomiast 11 razy był nagradzany regulaminowo, a od 16 stycznia 2017 roku jest nieodpłatnie zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej i krytycznie wypowiada się na temat popełnionych przestępstw, nie może być okolicznością która w decydującej mierze - jak tego zdaje się oczekiwać autor apelacji - miałyby wpłynąć na wymiar kary łącznej. Zwrócić należy uwagę, iż przestrzeganie porządku wewnętrznego i regulaminu jest okolicznością która powinna być traktowana w kategoriach normy przez osoby przebywające w warunkach izolacji więziennej, to natomiast, iż skazany krytycznie wypowiada się na temat popełnionych przestępstw nie gwarantują jeszcze, jak zaznaczył sąd I instancji w pisemnym

uzasadnieniu przestrzegania przez skazanego porządku prawnego. Obecna postawa skazanego K. S. prezentowana w warunkach izolacji więziennej, świadczy o tym, że przystosował się on do tych warunków, lecz nie przemawia za koniecznością obniżenia wymiaru orzeczonej w zaskarżonym wyroku kary łącznej. Zaakcentowania wymaga, iż zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary ma pewne ale nie kluczowe znaczenie przy orzekaniu kary łącznej. Opinia o skazanym stanowi jedynie część elementów jakie uwzględnia się przy orzekaniu o karze łącznej. Jak wskazuje się w praktyce orzeczniczej zachowanie skazanego w czasie odbywania kar badanych przy wymierzaniu kary łącznej, może mieć znaczenie dla wymiaru kary, ale okoliczności tej nie można nadawać nadmiernego znaczenia, przeważającego słuszność kary wynikającą ze stopnia związku zbiegających się przestępstw. Jak to Sąd Apelacyjny orzekał poprzednio, zachowanie skazanego w trakcie wymierzenia kar łącznych ma pomóc w określeniu celowości kary, więc ma jedynie funkcję subsydiarną (wyrok z KZS 12/06 poz. 23) (tak Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 20 września 2012 roku II Aka 168/12 por. także Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 listopada 2006 roku II Aka 218/06). We wniesionym środku odwoławczym skarżący wskazuje ponadto na opinię środowiskową dotyczącą K. S., zauważyć natomiast należy, iż powyższa opinia również nie mogła mieć jednakże decydującego znaczenia przy wymiarze kary łącznej.

Nie można zatem orzeczonej w zaskarżonym wyroku kary łącznej uznać za rażąco niewspółmiernie surową.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku (art.437§1 kpk).

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz.U. Nr 16 poz. 24 ze zm.) oraz §17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016r. (Dz. U z 2016r. poz. 1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. F. z Kancelarii Adwokackiej w D. 147,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624§1 kpk zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.